

порционално на силите, взели участие в боевете, и без да се държи каквато и да било сметка за стремежите, желанията и волята на населението в тази област, всичко това показва, че и при една пълна победа България не би могла да присъедини тази област и че дори ако това би станало, тя трябваше да компенсира Турция с отстъпки в друга част на Полуострова, като в същото време Германия и Австрия запазят за себе си най-големи икономически изгоди в Добруджа. Независимо от това, явното и несъмнено намерение на Централните сили при уреждане положението на Полуострова да отстъпят Бело-морското крайбрежие на Турция под предлог, че България ще бъде компенсирана в Македония, гдето биха ѝ възложили да стане пазач на Вардарската линия — главния икономически нерв на търговията на Централните империи — всичко това ни дава най-ценни и несъмнени указания за основата, върху която би се извършило разпределянето на придобитото при една окончателна и пълна победа на Централните сили, което, далеч от да доведе до едно задоволително разрешение на историческите задачи на България, би обременило последната с големи тежести от най-различно естество и несъвместими с положението ѝ на една напълно независима, суверенна държава. България би попаднала под пълната икономическа зависимост на Централните империи, които биха направили от нея един инструмент за поддържане на германската икономическа и политическа хегемония на Балканския полуостров.

Най-сетне третия, и най-важният въпрос, който трябваше да се разреши е — коя от воюващите страни имаше по-голям шанс да победи. При разрешаването на този въпрос следваше, както казахме по-